

[KROTNIEĆ *vb impf*

inf krotni(e)ć.

Sł stp brak, Cn notuje.

Łagodnieć, pokornieć; demitigari, deponere feritatem ingenium silvestre, exuere ferociam, mansuefieri et assuefieri ad homines, mitescere, mitigari, mollire feritatem Cn: Król [Zygmunt Stary] tedy widząc iż ten nieprzyjaciel krotnieć nie chce/ kazał sie ruszyć z wojski swemi Konstantemu Xiążęciu Ostrowskiemu/ y Ianowi Swierczowskiemu Hetmanom do Moskwy. BielKron 1597 538 (Linde).

Formacje współrdzenne cf KROTNAĆ.

AKtt